

MEINERS, CHRISTOPH, HAMMARSKÖLD, LORENZO

**Svåra bevis emot judarna. /Ur Meiners
afhandling über den Handel und die
Gewerbe der Völker des Mittelalters./
Stockholm, 1815. Tryckta hos Fr. Cederborgh
& comp.**

Stockholm
1815

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

1815
Meiners, G.
Ex. A.

Polit.
S.
Jüd.
(181)

1700-1829

SVÅRA BEVIS
EMOT
JUDARNA.

(Ur MEINERS afhandling über den Handel und
die Gewerbe der Völker des Mittelalters.)

STOCKHOLM, 1815.
Tryckta hos FR. CEDERBORGH & COMP.

SVARA BEVIS

TOMT

JUDARNA.

(En uttänns afhandling über den Handel med
die Gemäls der Vänner des Mindelehrs.)

STOCKHOLM, 1818.

Tryckt hos P. A. Gahrn och S. Bonn.

Till de största hindren för handels och näringarnas uppkomst, under medeltiden, räknar man med skäl det allmänna förskräckliga ockret och de höga penning-räntorna. Härtill voro Judarna ej allenast det första upphofvet, utan äfven de som förnämligast underhöllo det ondas fortfarande. De fortsatte under Frankerna, och andra Tyska folkslag, den handtering som de redan idkat under Romarenas regering. Det förtärande ocker som Judarna då utbredde, anmärktes redan af RUTILIUS (en Poët i femte århundradet) som påstår: "att TITUS gjorde "menniskoslägtet den största ötjenst,

”om ej den största skada dermed att
 ”han förstörde Jerusalem och utbred-
 ”de dess arbetsskygga och ockrande
 ”innevånare kring jordytan *)”. Un-
 der Merovingiska och Carolingiska
 husen **) bemäktigade sig Judarna
 all handel uti Frankrike ***). Då man
 undantager handel med menniskor,
 hvilken de likväl drefvo tvärt emot
 lagarnas föreskrift, på det sättet, att
 de köpte menniskor, gjorde dem
 lytte och sålde dem till Mahome-
 danerna, var dem ingen handel för-
 buden; de kunde förvärfva hvad

*) Stället anföres med anmärkningar i *du Bos Hist. de l'Etabl. de la Monarchie Franç. I. p. 19.*

**) Tvenne Regentfamiljer som efter hvar-
 andra styrde Frankernas Monarki, från
 år 500 till nära år 1000.

***) *Schmidt II 141. Fischer Gesch. &c.*
 I 137.

som hälst, och i den förnämsta staden vid Rhen, i Colln, kunde de till och med bekläda offentliga Embeten *), **). Judarnas rikedom på förslager, och fintlighet att hitta på nya sorter pålagor, deras tjenstfärdighet vid pålagornas indrifvande, deras beredvillighet att medelst skän-

*) Ib. — I det märkvärdiga frihetsbref som Konung Roger af Sicilien lemnade Staden Messina, erhöles Judarna lika rättigheter med Christna: Supradictis immunitatibus et gratiis gaudebunt Judæi simul cum Christianis. Cives eisdem volumus in regiis officiis majoribus et aliis promoveri. Muratori Scriptur. Ital. VI. 624.

***) Enligt en Svensk resandes underrättelse, har man sedermera, intill dess denna Stad intogs af Fransoserna, så hatat Judarna, att man belagt dem med de svåraste straff om de vågade smyga sig dit in.

(Svenska Öfversättaren.)

ker och förskotter vedergälla Furstarnas och de Förnämjas nådebevis, bibehöllo dem öfver allt der de en gång fått tillfälle att fästa sig, och öppnade dem åter vägen tillbaka, då de ibland blefvo bortträngde *). I Mark Brandenburg och andra Tyska länder, fingo Judarna i 13:de och 14:de århundradet, på samma sätt som under Frankiska Kejsarena, icke allenast rättighet att förvärfva fast egendom utan äfven Borgarerätt. Men i stället för att begagna denna rättighet, och idka en nyttig näring, sysselsatte de sig mest med förbuden handel, i synnerhet med förbudet ocker. På samma sätt skydde

*) Mezeray III. 245. Jac. de Vitriaco p. 1096. Den sednare säger uttryckligen att Furstarne och de förnämna voro enda orsaken att Judarna fördrogos.

de äfven åkerbruk och all handtering som fordrade en uthållande arbetsamhet. Om de någon gång tvungos af fattigdom att odla jorden, så ansågo de detta såsom det största elände i hvilket de kunnat komma, och om de trugades att köpa fast egendom, så läto de den alltid skötas af Kristna *). Genom en sådan öfvervinnelig afsky för all nyttig verksamhet, och ett outplånligt begär (unausrottelichen Hange) efter företag som skada det allmänna, kunde Judarna ej annat än göra sig förhatliga hos de Kristna. Redan i 11:te 12:te och 13:de århundradet erforo Judarna verkningar af det allmänna hat, som de hade ådragit sig, och

*) Annalen der Juden in der Mark Brandenburg sid. 28. 29. 83. — *Haqvets* Neueste Reisen I. 199.

som ej alltid kunde tillbakahållas af regeringarne. I 13:de 14:de och 15:de århundradet blandades detta hat med Konungarnas och Furstarnas girighet; då Judärna måste utstå de mest rysliga förföljelser, men i trootts hvaraf, ABRAHAMs säd likväl åter frodades. Endast i Stater som hade en republikansk regering, eller der Folkets röst och ombud hade öfvervigten, blefvo de antingen för evigt utrotade eller också så inskränkte att de icke mer kunde blifva en folksplåga. Jag anser således den anmärkning för riktig, som blifvit gjord af en af nyare Lärda: "att Judarnas utrotande upphjelpste handeln uti det "öfre Tyskland" *).

Oaktadt Judarna voro medeltidens Första och fullkomligaste (un-

*) Fischer I. 402.

verbesserlicksten) ockrare, voro de likväl icke de enda. Handlande i Lombardiet, ja äfven Förmän, Adel och Andeliga ockrade i hela Kristenheten, och detta ocker underhölls genom låntagarens otillförlitlighet, genom Domstolarnas tröghet, vanmagt och möjligheten att kunna besticka dem, genom okloka lagar och ändteligen genom de fördärfvade sederna.

I samma mån, som författningarne rörande ocker och penningräntor förbättrades, Domstolarnas åtgärder och de Förnämas samt medelståndens seder återvunno sitt förra anseende, samt derigenom det allmännas och enskildtas kredit förökades, i samma mån försvann äfven ockret och de höga penningräntorna.

Under det allmänna ockret lånte

likväl Venedig stora summor af sina rika Borgare emot fem procent; dock likväl med det villkoret att kapitalet ej skulle återbetalas *) ehuru Banken i Genua betalte fem och sex procent. I 14:de och 15:de århundradet lånte Qvedlinburg och andra Sachsiska städer, penningar åt nästgränsande Furstar för Fem och Sex procent **). Tie procent voro annars vanliga i Tyskland, men uti andra Länder i Frankrike, England och Italien fordrade ockrarne minst 12 vanligen 24 till 42 men äfven 48 procent ***).

*) Bodin VI. c. 2. p. 1041.

***) Voigts Gesch. Stifts Qvedlinburg II. 477. 482.

****) Bodin von Heinrich II. l. c. pag. 1042 ib. 1045. — Comines von Carl VIII p. 440. Hume II. 506. — Roberts. Hist. of Charles V. vol. I pag. 162. 403.

Printed by S. H. L. L. L.

Priset är 4 Skill. Banko.

www.books2ebooks.eu